Ч. 208. Субота 2 жовтня (19 вересня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

(43 засїданє I. сесиї IX. періоду).

Вчерашне засїданє відкрив п. Маршалок краєвий о год. $10^1/_2$ перед полуднем, оповіщуючи, що уділив пос. Замойскому 2-дневної відпустки. По тім приступлено до відчитаня петиций. Пос. Швед підпирав петицию тов. Przyjaźń в Ценціні, пос. Єдинак петицию тов. польскої бурси в Дембній. Всї петициї передано буджетовій комісиї. Пос. Трач домагав ся приспішеня полагодженя адміністрацийною комісиєю внесеня в справі замиканя шинків в недїлї і сьвята.

Відтак прийшла справа голосованя над внесенєм пос. Олесницкого о отворенє дискусиї над відповідию правительственного комісаря в справі кари, наложеної сокальским старостою на о. Мартиновича. В голосованю внесенє не одержало більшости, супротив чого приступлено до дневного прядку.

Справозданє краєвого Видїлу о підвисшенє ґарантиї краю для вкладок галицкої щадниці переслано комісиї банковій. По тім приступлено до першого читаня справозданя краєвого Видїлу про заснованє середних шкіл з рускою мовою викладовою. Пос. Адам забравши голос, поставив внесенє, щоби то справозданє, о скілько оно відносить ся до промислових шкіл, відослати до промислової комісиї, а шкільній комісиї передати лиш другу его часть.

Пос. др. Евг. Олесницкий противить ся внесеню пос. Адама а заявляє ся за внесенєм краєвого Видїлу. Справозданє ради шкільної становить одну цїлість, бо відносить ся до звістної соймової резолюциї, в котрій розходить ся о проґраму дїяльности на поли шкільництва загалом. Відсиланє того внесеня до промислової комісиї повело би за собою лише проволїканє справи заснованя руских ґімназий, на котрі наш нарід дожидає вже доволї довгий час.

Посол др. К. Левицкий забирає голос на те, щоби в дечім доповнити виводи пос. Олесницкого. Домаганє пос. Адама, щоби передавати справу нових шкіл двом комісиям, шкільній і промисловій, не має змислу, бо в письмі краєвого Видїлу нема ніяких конкретних внесень що до нових шкіл промислових і торговельних. Там находить ся тільки згадка про акцию почату на тім поли; находить ся там тільки специяльне предложенє що-до нових шкіл середних. Бесїдник просить палату, щоби она не прихилювала ся до домаганя пос. Адама.

Пос. А. Райский заявив, що він буде попирати внесенє пос. Адама, бо шкільна комісия не мала нїколи до дїла з справами промисловими.

Справоздавець краєвого Видїлу, п. Онишкевич зазначує, що після дотеперішної практики предмети, обіймаючі одну цїлість, відсилано до одної комісиї, а що найбільше в порозуміню з иншою комісиєю. Бесїдник признає мотиви, наведені пос. Адамом, Райским і не бачить причини, задля якої би він мав противити ся внесеню посла Адама.

При голосованю внесенє посла Адама ухвалено.

По тім приступила палата до дальшої дебати над наглячим внесенєм посла Макуха в справі надужить правительственних орґанів при примусовім спроваджуваню сезонових робітників, котрі покинули працю.

Краєвий Маршалок уділює слова Є. Ексц. п. Намістникови. Др. М. Бобржиньский зазначує, що коли би пос. Макух хочби в формі наглячого внесеня був зажадав провіреня квестий порушених в своїм внесеню т. є. квестиї насильного спроваджуваня робітника в тім случаю, коли робітник самовільно зломив робітничий контракт, то против сего внесеня п. Намістник не мав би нїчого до закиненя; се справдї єсть річ, котра дїйстно вимагає розгляненя і управильненя. В тій справі навіть предложено соймови внесеня або краєвого Видїлу,

Слїдами пачкарів.

Історня з над озера Ґарда — О. Беренда.

Я закватирував ся був високо над синим озером Ґарда в нужденнім сільци, щоби там шкіцувати і служити своїй пристрасти: здалека від великого сьвіта і звичайних доріг туристів лазити в самотї по величавих горах.

Сільце складало ся ледви з кільканайцяти білосїрих хаток, що не конче то відзначали ся чистотою, та з одної церкви з кінчастою вежею, на котрій тучі та бурі тинк пооббивали. Обведене дикими, стрімкими скалами, лежало оно в невеличкій гірскій передолинї, з котрої можна було легко знайти далекий вигляд на лежаче в глубинї озеро, по котрім пересували ся мов би малесенькі дитинячі забавочки, виняті з коробки, пароходи і вітрилові лодки, що піддержували рух межи селами, що тихо і мирно спочивали у весьнянім сьвітлї сонця.

Високі стрімкі узбіча, скалисті вершки покриті ще з весни блискучим білим снїгом, окружають сї сторони озера, в котре вливає ся богата в рибу Сарка. Ріка тота приходить далеко з поза Арка, з тирольских гір, покритих ожеледцями; скорим бігом переходить она через так звану Кампанію, богато управлену долинку, що розширяє ся в видї трикутника, з котрої жителї жиють головно з того, що виробляють вино і оливу та займають ся годівлею шовківників. По її серединї, саме над озером, підносить ся низький, острий хребет гори Монте Бріоне, котрий зі своїми укріпленями стоїть ніби на вартї против сусїдної італіяньскої держави.

Коли воздух чистий і ясний, то можна видїти далеко на полуднє понад цїле озеро аж до того місця, де оно значно розширяє ся, а береги стають плоскійші, де поза довгим вузким клинцем півострова Серміоне підносить ся в далекім сумерку вежа Сан Мартіно на побоєвищи під Сольферіно.

Тут закватирував ся я в простій виннїй коршмі, ніби то в якійсь господї, але ще дуже такій, як були за Адама і Еви. На першім поверсї, побіч комнати сторожі фінансової, що має тут в сїм самотнім і укритім над границею місцем свою станицю на то, щоби недопускати пачкарства через недалеку границю, уладив я собі свою комнатку, заосмотривши її, о скілько то було можна, у все найпотрібнїйше. А ще й удалось менї удержувати потрібну чистоту. Щоденний харч був більше як скромний, але я умів его собі поправляти в той спосіб, що казав довозити собі потрібного провіянту у великих кошах, які двигав на собі по обох боках осел, котрий ходив частїйше по величавім гостинци Понале до Ріви. Але вино було тут добре, по части власної управи, именно же знамените мушкатулове, жовте як золото, що на склянцї лишало слїди як олива.

Коли я не виходив з дому, то сидів охотно в просторім шинку коло огню на припічку. На низькім підмурованю з каміня піднимала ся полумінь з плоского заглубленя до закопченого бовдура, а з боків стояли лавки з вигідними опиралами, повитирані видко многими поколїнями так, що аж сьвітили ся. Ревізори заходили сюди частїйше, передовсїм же комендант станиції. Стирнець, здоровенний, потяжкий трохи хлописко з чорними вусами і волосами як щітки. Він міг мати може яких сорок лїт. Заложивши ногу на ногу в тяжких чоботах з холявами, любив він розтягнути ся на лавцї, сперши ся одною рукою на опирало а поставивши фляшчинку з вином на лавцї коло себе і держачи звисаюче з боку вірджінія в зубах, представляв він образ сьвідомого свого достоїньства ц. і к. австрийского урядника. На его вояцкім лици пробивала ся завсїгди черта якоїсь висшости а підсунена до гори урядова шапочка ще її збільшала. Але то був любий чоловічок, з котрим можна було жити, хоч в его прихильности слїдно иноді було, що він нею ніби ласку робить, коли до когось знижає ся. Оба инші ревізори були молодші, веселі люди.

Господар, сивий одвершалий селянин зі зморшками на лици, жовтім як шкіра, мов би їх хто ножем на нїм вирізав, справдешний Італїянець, був по більшій части занятий роботою на своїх сїножатях або у виноградниках, але часто робив і дома всїляку роботу. Коли я з ревізором сидів коло огню, надійшов иноді й він, приніс оберемок сухих патиків, котрі відтак ломив і кидав на огонь а що лишило ся, складав на купку межи стїною коло дверий а припічком. Коли вже з тим упорав ся, то сїдав собі коло нас на кінци лавки і поклавши

або виходячі з приватної ініциятиви. Але пос Макух преюдикував в своїм наглячім внесеню цілу справу та надав заразом тому внесеню вістре, звернене прямо против дотеперішної практики адміністрацийних властий. Він-же в своїм внесеню домагає ся ухваленя завізваня правительства, щоби оно провірило надужитя державних орґанів в тій справі та потягнуло ті орґани до одвічальности. Річ єсть отже з гори преюдикована. З огляду на важкі закиди п. Намістник приневолений вийти поза рами дискусиї над наглячостию і діткнути також meritum справи.

Посли, котрі поставили то внесене, виходять видко з того погляду, що примусове доставлюване робітників єсть оправдане в законних приписах лише що до слуг, але не може відносити ся до иньших робітників. Одначе так не єсть. Після цісарскої постанови з р. 1860 В. з. д. ч. 73, ті законні приписи мають бути примінювані також на случай спорів між рільними і лісовими господарями а їх рільничими і лісовими робітниками і помічниками. Ті приписи обовязують до нині і суть підставою цілого поступованя адміністрацийних властий.

Що до поодиноких фактів, наведених внескодавцями, зарядив п. Намістник доходженя і переконав ся, о скілько обовязуючі приписи були точно примінені.

По відповіди п. Намістника промовляло ще кількох бесідників, а в голосованю наглячість внесеня п. Макуха відкинено.

Довша дебата вивязала ся відтак над внесенем п. Миляка в справі торговельних договорів з Румунією і Сербією. Промавляв цілий ряд бесідників, між ин. др. Ґломбиньский і Стапиньский. Остаточно по замкненю дискусиї вибрано ґенеральних бесідників, а то дра Олесницкого „за“, а дра Баталію „против“. Ґенеральні бесідники будуть промовляти на нинішнім засіданю.

Новинки.

Львів, дня 1 жовтня 1909.

— **Іменованя войскових академіків ветеринариї.** Міністерство війни розпорядило, щоби войскові академики ветеринарийні по узисканю диплому були на будуче іменовані не як доси заступниками молодших ветеринарів войскових (Untertierarzt-Stellvertreter) лиш практикантами ветеринарийними з підвисшеними поборами. Практиканти ветеринарийні одержать в XII кл. ранґи 1200 К річно і кватирове дотичної кляси. Рівночасно постановляє розпорядженє Міністерства, що академіки ветеринариї мають ставити ся до бранки як всі инші і мають зголошувати ся перед бранкою або найпізнїйше при самій бранці право о до одноріч ної служби войскової яко ветеринар. На случай, коли би академік ветеринариї не узискав диплому до 24 р. житя, мусить відбути службу войскову яко одно річний охотник в лінії або в кравій обороні.

— **Роковини анексиї Босни і Герцеґовини.** Як доносять із Сараєва, в Босні та Герцеговині ладять ся до обходу дня 5 жовтня перших роковин проклямациї, якою анектовано оба окуповані краї до австрийскої держави. Згаданого дня появив ся до босаньсько-герцеговиньского населеня цісарский манїфест, яким оповіщено, що оба краї дістануть конституцию. В Сараєві будуть сьвяткувати сї роковини дня 7 жовтня, бо сего для оголошено там цісарский манїфест. З того приводу Є. В. Цісар видав босаньско-герцеґовиньский паматковий медаль, до котрого мають право всї урядники без ріжниці категориї, що від 5 жовтня 1908 остають в публичній службі босаньско герцеґовиньскій, а також офіцири і військові урядники, що сповняли активну службу від згаданого дня в 15 корпусі.

— **Бібліотека** студентів медицини університету львівского уділяє товаришам, маючим намір вписати ся на лікарский виділ, всяких пояснень і вказівок устно в товаристві чи письменно по залученю почтової марки на відповідь. Інформацийна комісия урядує підчас вписів що дня від год. 10 —11 в товаристві при ул. Пекарскій ч. 52.

— **Будова стациї в Запитові.** Ц. к. Намістництво подає до відомости, що комісия обходова разом з розправою експроприяцийною для проектованої будови стациї водної в Запитові лїниї льокальної Львів-Стоянів, відбуде ся 19 жовтня і розпічне ся о 10 год. перед полуднем на стациї є Запитові. Виказ ґрунтів, які мають бути вивласнені, разом з плянами, будуть виложені в уряді громадскім в Запитові почавши від дня 1 жовтня с. р. через 14 днів до переглядненя для загалу. Закиди против наміреного вивласненя можна внести в протягу повисших 14 днів на руки старости у Львові аби при комісиї на місци. Пізнїйші закиди не будуть увзгляднені.

† **Іван Врецьона,** ем народний учитель, про котрого смерть ми коротко онодї донесли, помер дня 27 вересня у Львові по довгій а тяжкій недузї в 75 роцї житя. Покійник був братом звістного патриота бл. п. Григория і оставив також стипендию свого імени в сумі 2000 К, котру передав під управу Тов. „Просьвіти“. Похорон покійника відбув ся в четвер. Крім невеличкого числа руської громади відвели тлїнні останки покійника на вічний супочинок три делегати головного Виділу Тов. „Просьвіта“, а то др. І. Брик, проф. Білецкий і А. Гаяк.

— **Дрібні вісти.** Руханка в львівскім „Соколі“ зачинає ся в понеділок дня 4 жовтня. — Ґімназияльний курс в Дусанові з огляду на ґімназию в Рогатинї звинено а приготовляючий курс до ґімназиї відрочено на 1 рік. — Загальні збори „Рускої Бурсї“ в Тернополи відбудуть ся дня 8 с. м. о 8 год. в комнатах „Рускої Бесіди“. — В Кутах отворено вчера польску приватну ґімназию, до котрої принято 50 учеників і 35 учениць, а в в Копичинцях отворено тогож самого дня І клясу приватної польскої ґімназиї і записало ся 35 учеників. — „Погорілець“ Матій Корняк, що ходить зі сьвідоцтвом громади Зимна Вода по домах за милостинею діставши в однім домі в дарунку старе одїнє і чоботи, вкрав ще до того портмонетку з грішми.

— **Вислід приготовляючого курсу** до середних шкіл у Львові, який тревав від 1 серпня до 2 вересня був слїдуючий: На виділ ґімназияльний учащало 22 учеників і з тих при іспиті перепав лиш 1. Виділ семинарийний мав 12 учеників і учениць, а з тих не принято до семинариї 5. Наука відбувала ся по 5 годин на день. Поодиноких предметів уділювали на курсах Вп. пп. Й. Бассараб, Степан Біляк. Альфред Гаас, Михайло Дїдух, Михайло Кмет, Антін Кривий. Мариян Пашиньский, Володимир Федусевич і Мирон Федусевич. Провід держав Вп. директор Гайдукевич з Заварстинова. Всїм тим панам головний Виділ Тов а „Просьвіта“ складає прилюдну подяку.

— **Огнї.** В Лопатинї згоріло дня 25 с. м. в ночи 50 домів, між тими лиш 8 християнських.— В Буковій, самбірского повіта вибух дня 27 с. м. в ночи огонь в хатї Андрія Дадейя і знищив крім сеї хати ще й хату Клима Яцишина та всї будинки зі збіжем Василя Бобика. Сей послїдний не був обезпечений. В огни погиб і господар Андрій Дадїй, котрий з незвістної причини не міг видобути ся з хати.

— **Репертуар руского театру в Тернополи.** Саля Міщаньского Брацтва. — Початок о 8 год. вечером. Білети продає Народна Торговля.

В недїлю 2 жовтня с. р. „Маруся Богуславка“, історичні картини зі співами в 5 дїях М. Старицкого.

— **Пасїчничо-огородича і садівнича школа в Станиславові.** Перша в краю школа пасїчничо-огороднича і садівнича, заведене штучного вигріваня пчіл і фабрика улиїв, отвирає ся в Станиславові з днем 1 січня 1910 р. під управою п. Григория Манастирского, автора підручника про зреформоване пасїчництво і винахідника улия знаменитої конструкциї. Задачию школи буде образувати пасїчни-

---

руки на колїна, дивив ся перед себе. Він говорив мало і лиш уривочно. Ревізор обходив ся з ним так, що брав его завсїгди з гори а старий робив з себе покірного і податливого.

Але того не міг би я сказати, щоби они не жили добре з собою. Иноді при нагоді комендант ще й пожартував зі старця; видко було, що селянин розумів ся на тім, але на его твердім як камінь лици не видко було нїколи усьміху.

Мене інтересувало пачкарство. Ревізор говорив отверто об тім. Він доїхав тут тому кінця, минулої осени зловив він послїдного пачкаря. Правда, що тих злодюгів треба зелїзною рукою за карк брати, бо инакше будуть они знов пачкувати. — Та й на воді вже не веде ся — розповідав він дальше — митові круж ляки попсували їм їх ремесло.

Що вечера було видко, як їх рефлектори осьвічували озеро далеко.

— Та й отсей має неоден гріх на своїй совісти, а я ему все ще не зовсїм вірю — говорив він одного разу, показуючи своїми чорними очима на старого. Ми говорили по найбільшій части по нїмецки, щоби старий не розумів. — Але — говорив він дальше і вдарив ся по колїнї так, що аж его чорний пудель, котрий лежав коло его ніг, піднїс черепудже ний свою кудлату голову — від чогож ми ревізори?

Він налив собі повну склянку і енерґічним рухом погладив собі вуси.

Коли я зі старим був сам один, пробовав я і его випитувати про пачкарство, але він не відповідав нїчого як і взагалї говорив дуже мало. — То було колись давнїйше — тілько й всего видобув я від него одного разу в догідній порі.

Крім него займала ся господарством ще й его значно молодша жінка, котра тихо робила свою роботу та обслугувала нас або й гостий, коли які знайшли ся, якийсь хлопчище і двоє дївчат. Той хлопчище то був син старого з першого подружа а дївчата его зведені сестри, одна може літ дванайцять а друга чотирнайцять. Їх було мало видко, та й не конче були хороші, лиш от так иноді пересунули ся перед очима. Лазило також кілька сорокатих кіточок, котрі з великим чорним пудлем жили собі в згоді.

Не знаю, як до того прийшло, але в менї укріпляло ся щораз більше то переконане, що старий ще й тепер не зовсім вирік ся пачкарства мимо того, що я за тих три недїль які перебув вже тут на горі, не добачив нїчого ні найменшого, що могло би потвердити той мій погляд.

Але коли я старому через довший час придивив ся, то таки не здавало ся менї, мов би то він не брав нїякої участи в пачкарстві так, як то він удавав, а коли той тугий комендант поступав супротив него як той вельможний і милостивий кіт супротив присївшої мишки, то я все-таки набрав переконаня, що мишка зовсім не від того, щоби при догіднім нагоді зробити затуманеному котови збитка. Старий був жилястий, а хоч ему було вже більше як шістдесять літ, то він все-таки чув ще в собі силу.

То видів я, коли він працював на сїножатя, коли скидав гній, котрий тягнув на ним осел в коши на візку. Він з легкостию перевертав тяжкий повен аж через верх кіш а его рухи були кріпкі і певні. Поволи і завсїгди з розвагою але все-таки зручно і певно лазив він по скалах шукати за козою, котра десь заблукала ся. Він робив то часто і стрічав его нераз при тім, коли й сам лазив по скалах. Всюди дикі полупані стїнки, порослі лиш мало травою або червоними дзвіночками вчасно цвитучого вересу. Місцями росла нужденна дубина, ледви на цаль груба, на котрій держало ся ще брунатне торічне листє. Справедешні дороги вели лиш до малої висоти а відтак треба було лїзти без стежки а лиш місцями можна було стрітити якісь слїди, котрі ледви було видко а котрі вже по кількасот метрах губили ся на спадистих плитах або на камінью.

(Дальше буде).

ків аматорів і пасічників фахових, котрі рівночасно будуть огородниками і садівниками, а також уладжувати поучаючі відчити про пасічництво по сусідних містах і селах. Теоретичні і практичні курси для фахових пасічників розпочинають ся що року з днем 1 марта, а кінчать ся в жовтни, для пасічників аматорів будуть специяльні курси тижневі і місячні, і то в часї відповіднім для кандидатів. Пасічниче заведене буде доставляти в час на весну штучно вигрівані рої, підручники про зреформоване пасічництво, пасічничі прилади та улиї, на котрі вже від тепер приймає замовленя і уділяє всїляких пояснень управа будучого заведеня при ул. Казимирівскій ч. 140 в Станиславові.

— **Головний комітет будови памятника Шевченка в Київі** відбув в днях 20 і 22 с. м. свої засїданя при участи між иншими проф М. Грушевского, В. Науменка і Є. Чикаленка. Перше засїдане зійшло на горячій дискусиї, яку визвав представник полтавского земства, золотоношский дідич В. Дараган, виступаючи против звістної біоґрафії Шевченка, виданої „Часом“. На другім засїданю комітету явив ся представник видавництва „Час“, котрий подав до відома, що видана „Часом“ біоґрафія перейшла не тілько урядову цензуру, але й громадску: єї уважно пересіяло полтавске земство і повикидало дещо з неї. Цензурувати єї ще раз булаб робота недостойна комітету а в додатку нетактовна супроти полтавского земства. Отже комітет постановив замовити ще 30.000 примірників тоїж біоґрафії і ширити єї між народом по 2 коп. від примірника. Передусім листок розсилати-муть до кооперативних товариств, дальше сьвященикам, волосним правлїням та сільским управам. Вкінци ухвалено конкурс на ескіз памятника з реченцем до 1 мая старого стиля 1910 р. На конкурс можна присилати не тільки скульптурні моделї, але й рисунки. Розмір ескізів призначено $^1/_{16}$ (природної величини). Розмір фіґури на памятник установлено від півтора до подвійного зросту людини. Поза й одежа поетова — на волю фантазиї артиста. Грошева вартість монумента від 75 до 100 тисяч рублїв. Материял — бронза та ґраніт. До моделїв та рисунків треба прикласти поясняючі записки, що говорили би про ідею, яку містить в собі монумент, точну цінність педестала, фіґури й инших частин. Премій визначаєть ся чотири: 700, 350, 250 і 200 рублїв. В склад жірі намічені: 1) Балавеньский, 2) Беклемішев, 3) Бурячок, 4) Біляшевский, 5) Васильківский, 6) Гінзбург, 7) Грушевский М., 8) Грушевский О., 9) Дяков, 10) Іжакевич, 11) Кричевский, 12) Красицкий, 13) Коцюбиньский, 14) Лисенко, 15) Левицкий О., 16) Лизогуб, 17) Науменко, 18) Николаєв, 19) Орловский, 20) Пимоненко, 21) Позен, 22) Русов, 23) Репин, 24) Сьвятославский, 25) Сластьон, 26) Сумцов, 27) Тимошенко і 28) Труш. Місце для памятника: фронтова частина скверу коло реальної школи, та частина, що виходить до Михайлівскої площі.

— **Арештоване тайного аґента російского.** Вчера подали ми звістку з Кракова, що там арештовано якогось мантія, при котрім найдено сьвідоцтво семінариї учительскої, виставлене на імя якогось Мойжешовича з Обертина. Мантій той представляв ся всюди під іменем Корсака або Курціюса, а поправді мав називати ся Стефан Маршалкевич і походити з Варшави. Як тепер вже стверджено, арештований називає ся Стефан Марціньковский, єсть родом з Варшави, має літ 30 і єсть тайним аґентом російскої поліциї, шпіґуном російскої охрани. Марціньковский одержав був між иншим поручене від начальників варшавскої охрани вислїдити, хто єсть убийником шпіґуна Едмунда Тарантовича, котрого тїло найдено в куфрі в однім з домів при ул. Фратіна в Римі, а котре то убийство під назвою „труп в куфрі“ наробило було свого часу в цїлім сьвіті величезної сензациї. Опісля одержав він був приказ вислїдити склад оружия революціоністів у Варшаві і спосіб, в який они єго перевозять через границю. Длятого Марціньковский перебував в Кракові і волочив ся також по західній і східній Галичині. В Кракові старав ся він увійти в політичні круги, а свої знакомства визискував як для охрани так і для своїх власних цїлей. В Кракові вимантив він від жінки одного посла гроші і то довело остаточно до єго арештованя, а то ось як стало ся:

Одного дня пішов Марціньковский до помешканя тої пані і представив ся їй яко Зиґмунт Корсак, член польскої революцийної партиї з царства польского, та сказав, що виїзджає до Фльоренциї, де вже перед тим перебував. Там мав він нїби то пізнати брата тої пані, котрий перед єго виїздом з Фльоренциї поручив єму, щоби підчас свого побуту в Кракові зайшов до єго сестри і попросив, щоби она приладила єму якісь присмаки, котрі він дуже любить, а котрих у Фльоренциї годі дістати. Жена того посла повірила єму і приладила присмаки, вартости 10 К і дала Корсакови.

День перед від'їздом до Фльоренциї з'явив ся Корсак знов у тої пані та просив єї, щоби она позичила єму 22 К, котрих єму не стає на подорож до Фльоренциї. Она повірила єму і дала, але написала до брата, що посилає єму присмаки через якогось п. Корсака. Брат відтелєґрафував, що такого чоловіка не знає і нїчого від него не одержав. Ся депеша наспіла до Кракова дня 26 вересня і стала ся причиною арештованя Марціньковского. В Кракові одержав Марціньковский лист poste restante під адресою Макарій Мічурін.

Телєґрами.

Берно (моравске) 1 жовтня. Вчера вечером під проводом члена виділу краєвого Сілєвія відбули ся збори в цїли запротестованя против ґерманїзациї на зелїзницях державних, головно же на північній зелїзници. В зборах взяло участь 36 послів до ради державної і сойму, богато репрезентантів корпораций народних і економічних, делеґати рад громадских. По довшій дискусиї ухвалено резолюцию жадаючу рівноправности народної на зелїзницях. По зборах часть участників пішла в походї через місто співаючи народні пісні.

Цетинє 1 жовтня. Слїдство розведене в послїдних днях з приводу відкритя заговора ствердило, що розходило ся тут о заговір, котрий мав на цїли повалити теперішне правительство і увільнити особи арештовані в 1907 р. з причини звістної афери бомбової. Кн. Николая мали позбавити трону а кн. Данило мав бути проголошений пануючим князем. Теперішні міністри мали бути убиті а на їх місце покликані нові. До заговору належало 20 осіб, котрі втекли до Альбанії. Заговірники під командою якогось підпоручника мали вломити ся до войскового маґазину оружия, але вояки стоячі на варті перешкодили тому.

Париж 1 жовтня. „Figaro“ доносить, що францускe правительство одержало повідомлене, що король Портуґалії, Мануель має приїхати інкоґніто до Парижа і відвідати президента Фалієра.

Петербург 1 жовтня. В Харбінї підчас продажи на лїцитациї бровару, між властителями котрого були також два нїмецкі піддані прийшло до великої бучі. Урядник екзекуцийний при помочи російскої поліциї виважив двері, а нїмецкі піддані кинулись на комісию. Поліция добула шабель і зробила порядок, а бровар остаточно продано. Обі сторони заповіли внесене жалоб до дотичних правительств.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $8^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, $2^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $2^{\underline{05}}$, 5·58, $6^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ $10^{\underline{10}}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $12^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, $8^{\underline{25}}$, 8·40, $2^{\underline{45}}$, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, 7, 7·35, $11^{\underline{15}}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: $2^{\underline{50}}$, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10^{\underline{38}}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, $11^{\underline{25}}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

НАВОЗИ штучні

Купуйте лиш у ЮРІЯ ПАСЛАВСКОГО у Львові ул. Паньска ч. 11.
Склад на місци.
При замовленю наймен ше 20 сотнарів метричних кредит аж до року!

— РУСКІ ДИКТАТИ для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всїх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила вчислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до біблїотек шкільних яко підручник для учителїв народних шкіл.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всі дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наукoв. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дїтий.

Дїтвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодїжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дїтий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Днїпрова-Чайка, Коза-Дереза (дїточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-україньского письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужинї, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю лїліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кочиський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2 діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Короленский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Історія куска хлїба (з французкого), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір. бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з французкого, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японські казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні Р. Ловяньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).